

Katowice,

.....

.....
.....
.....
.....

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Miasta Katowice działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3, w związku z art. 14b, art.14c i art.14k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (*j.t. Dz. U. z 2012r. poz. 749 z późn. zm.*), art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (*j.t. Dz. U. z 2012r. poz. 1282 z późn. zm.*) oraz części IV załącznika do ww. ustawy

postanawia

udzielić na wniosek z siedzibą w przy interpretacji indywidualnej w zakresie opłaty skarbowej wskazując, iż należna organowi podatkowemu opłata skarbowa w przypadku, gdy do prowadzenia danej sprawy, przed danym organem administracji publicznej przystępuje samodzielnie jeden radca prawny, który do akt sprawy przedkłada jeden dokument pełnomocnictwa umocowujący kilka osób, pobierana winna być jedynie od tych stosunków pełnomocnictw, które obowiązują w danym postępowaniu przed organem w konkretnej sprawie.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia (*data wpływu do Urzędu Miasta*) zwróciła się do Prezydenta Miasta Katowice z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie ustalenia „jaka jest wysokość należnej opłaty skarbowej należnej organowi podatkowemu w przypadku, gdy do prowadzenia danej sprawy, przed danym organem administracji publicznej lub sądem, zlokalizowanym na terenie Miasta Katowice, przystępuje samodzielnie jeden radca prawny (doradca podatkowy lub adwokat), który do akt sprawy przedkłada jeden dokument pełnomocnictwa umocowujący kilka osób (tj. dający prawo reprezentowania mocodawcy samodzielnie przez każdego z wymienionych w dokumencie pełnomocników)?”. Wnioskodawca zaznaczył, iż „dopiero gdy zaistnieje konieczność zastąpienia pełnomocnika, który pierwszy zgłosił się do sprawy (poprzez złożenie pełnomocnictwa w sądzie lub organie), inna osoba spośród wymienionych w pełnomocnictwie, składa oświadczenie o przystąpieniu do sprawy”.

Do ww. pisma Wnioskodawca dołączył dowód uiszczenia opłaty w wysokości 40,00zł za wydanie interpretacji.

Z uwagi na fakt, iż w powoływanym wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej Wnioskodawca przedstawił stan faktyczny oraz zaprezentował własne stanowisko w sprawie jednak nie złożył oświadczenia, że elementy stanu faktycznego objętego przedmiotowym wnioskiem w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej, tutejszy Organ podatkowy wezwał Wnioskodawcę pismem z dnia znak: do uzupełnienia ww. braku formalnego wniosku. W odpowiedzi na ww. wezwanie Wnioskodawca w piśmie z dnia (*data wpływu do Urzędu Miasta*) oświadczył, iż elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postępowaniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

Wnioskodawca w sposób wyczerpujący przedstawił stan faktyczny, z którego wynika, iż „(...) prowadzi działalność w zakresie doradztwa prawnego i podatkowego, gdzie czynności polegają m.in. na reprezentowaniu klientów Kancelarii przed sądami i organami administracji publicznej. (...) W związku z rozszerzeniem składu osobowego kancelarii, w dokumentach pełnomocnictw wystawionych przez klientów jest wymienionych więcej nazwisk, obecnie nawet sześć. Co do zasady w danej sprawie występuje tylko jeden pełnomocnik, który podpisuje pisma procesowe i reprezentuje klienta osobiście przed danym sądem lub organem. W momencie złożenia dokumentu pełnomocnictwa, żaden z innych pełnomocników wskazanych w dokumencie nie zgłasza się do sprawy. (...) Dopiero gdy zaistnieje konieczność zastąpienia pełnomocnika, który pierwszy zgłosił się do sprawy (poprzez złożenie pełnomocnictwa w sądzie lub organie), inna osoba spośród wymienionych w pełnomocnictwie, składa oświadczenie o przystąpieniu do sprawy”.

W złożonym wniosku z siedzibą w sposób wyczerpujący wskazała własne stanowisko w sprawie stwierdzając, iż „jeżeli w imieniu mocodawcy w określonym postępowaniu faktycznie działa wyłącznie jeden pełnomocnik, to pobiera się tylko jedną opłatę skarbową w wysokości 17 PLN, bez względu na liczbę pełnomocników ujawnionych w dokumencie składanym organowi administracji publicznej lub sądowi”.

Na dowód poparcia własnego stanowiska w sprawie Wnioskodawca przytacza tezy z orzecznictwa i piśmiennictwa, w tym:

„Brakuje podstawy do żądania uiszczenia opłaty skarbowej od każdego z ujawnionych umocowanych w dokumencie pełnomocnictwa lub prokury, którzy pozostają bierni w danej sprawie. Opłata skarbową należną jest zatem wyłącznie od każdego czynnego stosunku pełnomocnictwa lub prokury. (Cieślak Beata „Wybrane zagadnienia uiszczania opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa lub prokury” *Finanse Komunalne* FK.2012.6.31)”;

„Odnosząc się do zarzutów skargi dotyczących konieczności ponoszenia opłaty skarbowej jako wielokrotności wszystkich ujawnionych w KRS pełnomocnictw (prokur) należy stwierdzić, że na gruncie wykładni systemowej i celowościowej uzasadnione jest stanowisko, że opłacie skarbowej podlega złożenie przed określonym organem dokumentu pełnomocnictwa lub prokury (lub ich odpisów, wypisów czy kopii), wyłącznie w celu wykazania umocowania pełnomocnika czy prokurenta, którzy mają działać w danym postępowaniu przed tymi organami (por. Antoni Hanusz, Piotr Czerski, *Opłata skarbową od pełnomocnictw, Prawo i Podatki* Nr 4/2007). Przyjęcie odmiennego poglądu pozostawałoby w sprzeczności zarówno z racjonalnością ustawodawcy, jak i z brzmieniem przepisu art.1 ust.1 pkt 2 u.o.s. (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 3 lipca 2008r. sygn. akt: I SA/Rz 341/08)”;

„Zdaniem Sądu, na gruncie wykładni systemowej i celowościowej uzasadnione jest stanowisko, iż opłacie skarbowej podlega złożenie określonym organom dokumentu pełnomocnictwa lub prokury, ich odpisów, wypisów czy kopii, wyłącznie w celu wykazania umocowania pełnomocnika czy prokurenta, którzy mają działać w danym postępowaniu przed tymi organami. (tak: Antoni Hanusz, Piotr Czerski, *Opłata skarbową od pełnomocnictw, Prawo i Podatki* Nr 4/2007), Radosław Skwarło, *Kilka uwag o nowej opłacie skarbowej, Finanse Komunalne* Nr 5/2007). Przyjęcie odmiennego poglądu pozostawałoby w sprzeczności zarówno ze sformułowaniem ustawy odwołującym się w art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy do czynności złożenia dokumentu, jak i z założeniem i celem ustawodawcy. Chodzi mianowicie o założenie, iż danina ma mieć charakter odpłatny, czyli stanowić formę ekwiwalentnego świadczenia za działania organów, którym złożono określony dokument stwierdzający udzielenie pełnomocnictwa lub prokury. Uzasadnienie do projektu obecnie obowiązującej ustawy o opłacie skarbowej wskazuje bowiem, iż ustawa „zakłada ograniczenie przedmiotu opłaty skarbowej wyłącznie do czynności wykonywanych przez organy administracji publicznej oraz zapewnienie ekwiwalentności tej opłaty (ściślejsze powiązanie jej wysokości z pracochłonnością i kosztami, które powstają po stronie organu administracji publicznej, który wykonuje czynności podlegające opłacie skarbowej)”. Nie jest zatem trafne stanowisko organu odwoławczego, który utrzymując w mocy postanowienie Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy, podzielił tym samym pogląd tego organu, iż wysokość opłaty skarbowej uzależniona jest od liczby stosunków prokury wymienionych w składanym do akt sprawy dokumencie. (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 marca 2008r. sygn. akt: III SA/Wa 2020/07)”;

„W zakresie przedmiotowym ustawy zdecydowanie krytycznie należy ocenić pozostawienie dokumentów stwierdzających udzielenie pełnomocnictwa pomimo rezygnacji z pobierania opłaty od weksli i dokumentów stwierdzających udzielenie poręczenia, a więc czynności stricte cywilnoprawnych. Pełnomocnictwo to także czynność cywilnoprawna, żaden organ administracji publicznej nie bierze udziału w tej czynności i nie ponosi dodatkowych kosztów z tytułu udziału pełnomocnika w postępowaniu sądowym lub administracyjnym. (...) Projektodawca w uzasadnieniu do projektu ustawy sam napisał: „Drugi etap [procesu reformy opłaty skarbowej], realizowany przez niniejszy projekt, zakłada ograniczenie przedmiotu opłaty skarbowej wyłącznie do

czynności wykonywanych przez organy administracji publicznej oraz zapewnienie ekwiwalentności tej opłaty (ściślej powiązanie jej wysokości z pracochłonnością i kosztami, które powstają po stronie organu administracji publicznej, który wykonuje czynności podlegające opłacie skarbowej)”. Pobieranie opłaty skarbowej od czynności złożenia dokumentu pełnomocnictwa jest zupełnie sprzeczne z założeniem wyartykułowanym w uzasadnieniu do projektu ustawy. (Radosław Skwarło, Komentarz do art.1 ustawy o opłacie skarbowe, stan prawny: 2008.03.01)”.

Podsumowując Wnioskodawca zaznaczył, że „(...) argumenty zaczerpnięte z orzecznictwa, piśmiennictwa oraz uzasadnienia do projektu ustawy wskazują, iż niezasadne jest pobieranie opłaty od pełnomocników biernych, których nazwiska wprawdzie widnieją w ogólnym dokumencie pełnomocnictwa, jednak nie biorą oni udziału w konkretnej sprawie”.

Mając na względzie przedstawiony stan faktyczny oraz zaprezentowane przez Wnioskodawcę własne stanowisko w sprawie, podstawową kwestią, w ocenie tutejszego Organu, było przeanalizowanie obowiązujących przepisów ustawy o opłacie skarbowej w zakresie problematyki zawartej we wniosku.

W oparciu o dyspozycję art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (*j.t. Dz. U. z 2012r. poz. 1282 z późn. zm.*) opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii – w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym. Zatem przepis ten określa przedmiot tej opłaty.

Zgodnie zaś z normą wyrażoną w przepisie art. 6 ust. 1 pkt 4 powołanej ustawy obowiązek opłaty skarbowej od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz jego odpisu, wypisu lub kopii - powstaje z chwilą złożenia dokumentu w organie administracji publicznej, sądzie lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ww. ustawy.

Wykaz przedmiotów opłaty skarbowej, stawki tej opłaty oraz zwolnienia określa, zgodnie z art. 4 powołanej ustawy o opłacie skarbowej, załącznik do ustawy.

W części IV załącznika ustawodawca stwierdza, że od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz jego odpisu, wypisu lub kopii – od każdego stosunku pełnomocnictwa (*prokury*) stawka opłaty skarbowej wynosi 17,00zł.

Opłacie skarbowej podlega zatem złożenie przed określonym organem dokumentu pełnomocnictwa lub prokury, wyłącznie w celu wykazania umocowania pełnomocnika czy prokurenta, którzy mają działać w danym postępowaniu przed tymi organami, a opłata skarbową należną jest nie tyle od dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa, co od stosunków pełnomocnictwa lub prokury, wynikających z tego dokumentu.

Opierając się na literalnej wykładni powołanego przepisu należałoby uznać, iż w sytuacji gdy do sprawy przedkładany jest dokument pełnomocnictwa umocowujący kilka osób to kwota należnej opłaty skarbowej stanowi iloczyn kwoty w wysokości 17,00zł i ilości pełnomocnictw udzielonych w jednym dokumencie.

Jednakże linia orzecznictwa w tym temacie (w tym między innymi: *Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 marca 2008r. sygn. akt: III SA/Wa 2020/07 oraz Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 3 lipca 2008r. sygn. Akt: I SA/Rz 341/08*) oraz piśmiennictwo (*to jest między innymi: Komentarz do art.1 ustawy o opłacie skarbowe Radosława Skwarło oraz Komentarz do ustawy o opłacie skarbowej Zbigniewa Ofiarskiego*) wskazują jednoznacznie, iż wysokość opłaty skarbowej uzależniona jest od czynnego stosunku pełnomocnictwa lub prokury występującego w danej sprawie. W przypadku złożenia dokumentu, w którym udzielono pełnomocnictwa więcej niż jednej osobie opłata skarbową uiszczana winna być zatem tylko od tego stosunku pełnomocnictwa, który jest wskazany w konkretnej sprawie przez złożenie tego dokumentu. W razie zgłoszenia się w późniejszym terminie innego pełnomocnika lub prokurenta, z powołaniem się na wcześniej złożony dokument, powstaje obowiązek zapłaty opłaty skarbowej od kolejnego ujawnionego pełnomocnictwa.

W związku z powyższym, tutejszy Organ podziela stanowiska Wnioskodawcy, zgodnie z którym „jeżeli w imieniu mocodawcy w określonym postępowaniu faktycznie działa wyłącznie jeden pełnomocnik, to pobiera się tylko jedną opłatę skarbową w wysokości 17 PLN, bez względu na liczbę pełnomocników ujawnionych w dokumencie składanym organowi administracji publicznej lub sądowi”, gdyż opłacie skarbowej podlega jedynie to umocowanie wskazane w dokumencie pełnomocnictwa, którego przyjęcie zostało potwierdzone w danej sprawie administracyjnej lub sądowej.

W związku z powyższym, postanawia się jak w sentencji.

POU C Z E N I E

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej. Niniejsza interpretacja wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Od niniejszej interpretacji przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Katowice, po uprzednim wezwaniu na piśmie Prezydenta Miasta Katowice- w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu niniejszej interpretacji - do usunięcia naruszenia prawa (*art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - j.t. Dz. U. z 2012r., poz. 270 z późn. zm.*).

Skargę do WSA wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (*art. 53 § 2 ww. ustawy*).

Do wiadomości:

- Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Katowicach,
ul. Paderewskiego 32b, 40-282 Katowice
- a/a